

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/52/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823010221
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3823010221.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v Handlovej, trvale bytom C. A. XXX/XX, D., E. D., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, pre trestný čin prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 18. júla 2023, o odvolaní obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 06. júna 2023, pod sp. zn. 1T/30/2023 jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. s a odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 06. júna 2023 pod sp. zn. 1T/30/2023 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 05. decembra 2022 v čase o 15:00 hodine na adrese Prievidza, ulica C. A. F. XXX/XX, na chodbe pred bytom číslo 6, sa začal bezdôvodne vyhrážať svojej bývalej manželke G. B. slovami „zabijem ťa, zahrabem ťa, keď niet obete, tak niet vinníka“, čo zopakoval dvakrát, pričom poškodená po týchto slovách obvineného dostala strach a odišla von z vchodu bytovky a obvinený následne odišiel na motorovom vozidle, ktoré konanie obvineného vzbudilo u poškodenej G. B. dôvodnú obavu o jej život a zdravie.

Za tento trestný čin bol obžalovanému podľa § 360 odsek 2 Tr. zákona s použitím § 38 odsek 2 Tr. zákona, uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (slovom: osem) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06. júna 2023 napadol odvolaním do výrokov o vine aj treste obžalovaný. Obžalovaný prostredníctvom obhajcu v písomnom odôvodnení odvolania zo dňa 09. júna 2023 doručenom na okresný súd 14.06.2023, uviedol že je toho názoru, že súd prvého stupňa nevykonal dostatočne dokazovanie a vykonané dôkazy či už jednotlivito, alebo v ich vzájomnej súvislosti nesprávne vyhodnotil. Uviedol, že výsledky dokazovania v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní nepreukázali bez akýchkoľvek pochybností jeho vinu a na druhú stranu iba potvrdili, že medzi obžalovaným a poškodenou dochádzalo len k manželským nezhodám, ktoré si vydiskutovali, pričom rodinné nezhody najmä v poslednom období mala zaviniť najmä poškodená. Ďalej uviedol, že vyhrážky smrťou na adresu poškodenej, ktoré mal vysloviť a ktorých vyslovenie sám popiera, vyplývajú iba z jej výpovede a žiaden zo svedkov vyslovenia takýchto vyhrážok nebol prítomný, a o skutku boli informovaný

len poškodenou. Poukázal na stanoviská Najvyššieho súdu SR R14/1964 a R71/1971 z ktorých vyplýva, že výrok o vine môže byť založený len na dôkazoch, ktoré vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného konania a ak po vykonaní všetkých dostupných dôkazov a ich zhodnotení sa nedá bezpečne určiť, ktorá z možných skutkových verzí zodpovedá pravde, tak súd v zmysle zásady „in dubio pro reo“ si má zvoliť verziu, ktorá je pre obvineného priaznivejšia. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne, aby odvolací súd sám rozhodol tak, že podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku vo veci sám rozhodol tak, že obžalovaného podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku spod obžaloby oslobodí.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré sa konalo za splnenia všetkých procesných podmienok, v rámci konečného návrhu uviedol, aby bolo odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuté.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu poukázal na písomné dôvody ich podaného odvolania a navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, ako obžalovaný v tomto písomnom podaní, resp. v dôvodoch svojho odvolania navrhol.

Obžalovaný v rámci konečného návrhu uviedol, že sa cíti byť aj naďalej nevinným, v inkriminovanom čase bol na inom mieste a žiada, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku.

Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd preskúmal z podnetu podaného odvolania napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr. poriadku, pričom zistil, že odvolanie obžalovaného je síce prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, ale nie je dôvodné.

Odvolací súd v rámci prieskumnej povinnosti vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu posudzovaného trestného činu zistil, že napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo v súlade s Trestným poriadkom a v ktorom nedošlo k žiadnym relevantným procesným pochybeniam, ktoré by mohli mať zásadný vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie (vykonaním všetkých dostupných a relevantných dôkazov) v rozsahu potrebnom na rozhodnutie. Odvolací súd sa stotožnil aj s riadne odôvodneným rozhodnutím okresného súdu o nevykonaní výsluchu svedkyne C. H. B., opätovného výsluchu poškodenej (po prehratí jej výpovede na hlavnom pojednávaní), nevykonaní výsluchu svedka Prochaca a nevykonaní znaleckého dokazovania k duševnému stavu poškodenej, keď uvedené navrhnuté dôkazy sa týkali okolností, ktoré boli zistené inými, už skôr vykonanými dôkazmi, alebo okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie. Okresný súd následne z vykonaného dokazovania urobil správne skutkové, a následne aj právne závery, pričom pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne podľa § 2 odsek 12 Tr. poriadku, teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne, bez ohľadu na to, kto vykonané dôkazy zadovážil a dospel k logicky správnym a odôvodneným skutkovým zisteniam, ktoré v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Tr. poriadku aj podrobne a vecne správne i presvedčivo v napadnutom rozsudku odôvodnil. Krajský súd uvádza, že aj keď je pravdou, že jediným priamym usvedčujúcim dôkazom je svedecká výpoveď poškodenej G. B., táto je podporovaná ďalšími nepriamymi dôkazmi a to výpoveďami svedkov I. B. a A. B., ktorým poškodená o skutku uviedla tie skutočnosti, o ktorých vypovedala v priebehu trestného konania a taktiež svedkovia popísali charakterové črty obžalovaného. Podporným usvedčujúcim dôkazom je aj svedecká výpoveď C. D. k osobe obžalovaného a aj závery znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie k duševnému stavu obžalovaného, u ktorého bola zistená organická duševná porucha mierneho stupňa, keď osobnosť obžalovaného je abnormne štruktúrovaná, s narcistickými a dissociaľnymi sklonmi a aj obsah vyšetrovacieho spisu pod ČVS: ORP-407/PD-PD-2022, kde sa obžalovaný voči poškodenej dopustil obdobného konania. Vierohodnosť svedeckej výpovede poškodenej pritom nebola vykonaným dokazovaním spochybnená. Relevantne ju nespochybňujú ani správy od jej ošetrojúcej psychiatričky, z ktorých nevyplýva taký

zdravotný stav u poškodenej, ktorý by mal znižovať vierohodnosť jej výpovede (práve naopak naznačuje taktiež na protiprávne konanie obžalovaného voči poškodenej) a ani svedecká výpoveď G. B. (matka obžalovaného), ktorá ju označila za klamátku, avšak táto výpoveď bola v rozpore z ostatnými vykonanými dôkazmi a účelová v snahe zbaviť viny obžalovaného – jej syna. Aj krajský súd preto dospel k záveru, že vykonané dôkazy usvedčujúce obžalovaného, tak ako na tieto správne poukázal okresný súd, zo spáchania stíhaného skutku spolu korešpondujú, dopĺňajú sa a neboli medzi nimi zistené žiadne podstatné rozpory. Takéto vykonané a usvedčujúce dôkazy spolu vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých bolo možné bez pochybností vysloviť logický a nepochybný záver o vine obžalovaného.

Odvolací súd preto dospel k záveru o správnom zistení skutkového stavu veci súdom prvého stupňa, pričom sa v plnej miere stotožnil s hodnotením vykonaných dôkazov i právnych záverov tak, ako to vyjadril súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, kde postupoval v súlade so zákonom s tým právnym záverom, že konanie obžalovaného správne právne posúdil ako trestný čin prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona.

Následne odvolací súd, keď nezistil dôvod na zrušenie výroku o vine ďalej preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste a ďalších výrokoch, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad (§ 317 odsek 2 Tr. poriadku). Zistil, že pri ukladaní trestu odňatia slobody súd prvého stupňa dôsledne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 odsek 1 až 4 Tr. zákona dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, pričom správne u obžalovaného nezistil existenciu poľahčujúcej okolnosti ani priťažujúcej okolnosti. Vzhľadom na rovnovážny pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (0:0) bolo potrebné pri ukladaní trestu odňatia slobody vychádzať zo základného rozpätia trestnej sadzby (6 mesiacov až 3 roky) podľa § 360 odsek 2 Tr. zákona.

Po ustálení skutkového stavu a právneho záveru preskúmanej trestnej veci odvolací súd dospel k záveru, že súdom prvého stupňa obžalovanej uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (slovom: osem) mesiacov, na ktorého výkon bol obžalovaný zaradený v súlade s § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 odsek 1, odsek 3 a odsek 4 Tr. zákona a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, nezistené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere dostatočne vyjadruje i morálne odsúdenie protiprávneho konania obžalovaného spoločnosťou.

Z týchto uvedených dôvodov preto odvolanie obžalovaného krajský súd nepovažoval za dôvodné a podľa § 319 Tr. poriadku ho preto zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.